

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Constitvtiones Societatis Iesv

Ignacio <de Loyola>

Romae, 1570

Prima Pars Constitvtionvm De Admissionem ad Probationem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68489](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68489)

PRIMA PARS

CONSTITUTIONVM

DE ADMISSIONE

ad Probationem.

DE EO, QUI ADMIT-
tendi facultatem habet.

Cap. I.

1 ACVLTA S admittendi ad pro-
bationem, quorum, & quanta sit;
iudicio Præpositi Generalis relin-
quatur; qui in ea communicanda
cōsiderabit, quid ad maius serui-
tium Dei ac Domini nostri conue-
niat.

2 Quando aliquis, qui idoneus videatur ad no-
strum institutum sequendum, ad eum accederet,
qui huiusmodi admittendi potestatem non habet,

A * mittere eum poterit ad illum,
penes quæ ea sit; vel scribere ei,
significando qualis ille sit, & qui-
bus præditus Dei donis, qui ad-
mitti petit; & exequatur quod
ei in Domino præscriptum fuerit:

IN CAP. I.

De eo, qui ad-
mittit.

AS I commo-
de nõ pos-

si quidem
sit aliquis huiusmodi ad Societatis institutum idoneus ad
eum mitti, qui potestatem habet admittendi; interim
dum ille admonetur, licebit cuiq; (si id necessarium esse,

A iiij am

CONST. PARS I.

aut valde cōuenire iudicabitur) eum tamquam hospitem penes se retinere; donec responsum ab eo, ad quem relatum est de eo negotio, accipiat: & tunc iuxta ordinē sibi præscriptū pcedet.

B ¶ Qui ordinariē admittere poterunt in absentia, sunt Prepositi Provinciales; extraordinariē verò quivis Commissarius Prepositi Generalis, vel eiusdē Provincialis. At rectoribus Collegiorum, & Prepositis Domorum magis consuetum erit cōmittere, ut quos idoneos iudicabūt, domi suæ, aut in Collegio, possint admittere, cum præsen-tes fuerint.

Tam ille, penes quem est facultas admittendi, quàm is, cuius opera ille vitur, habeat oportet cognitionem rerum Societatis, ac zelum boni progressus ip-

si quidē ille * in absentia id præscribendi facultatem habebit.

Quia refert plurimum ad diuinum seruitium, conuenientem haberi delectum eorū, qui admittuntur; & diligentiam adhiberi, ut intelligatur quæ eorū sint doctes & vocatio; qui talē admittendi facultatē habet, si per se ipsum id ipse non præstet, habeat in ijs, qui assiduē apud se agūt, aliquē, cuius opera vtatur ad cognoscendum eos, qui ingrediuntur, ad agendum cum illis, eosque examinandum; qui quidem prudentia præditus sit, & non ignoret agendi modum, qui cum tam varijs generibus & cōditionibus personarū est tenendus; ut maiori cum intelligentia, & vtriusque partis satisfactione negotiū ad Dei gloriam transigatur.

B

3

4

sus ip-

sus ipsius; vt nulla ratione dimoueri ab eo possit, quod in Domino conuenientius ad diuinum seruitium in hac Societate iudicauerit; quod vt conse-

C quatur, * moderatus admodum sit oportet in admittendi desiderio. Et vt liberior sit ab omni minus ordinato affectu; vbi vitij huiusmodi occasio esse posset (vt cum consanguineis, & amicis) ille, in quo aliquid periculi huiusmodi timeretur, examinandi officio non fungatur.

D Quicumque autem eo fungetur, * in scriptis habeat quæ ad tale officium pertinent; quò melius & certius id possit præstare, quod in hac parte ad diuinum seruitium queritur.

DE ADMIT-

D *Ubi* quæ admittendi facultas fuerit, liber completus Examinis sit oportet, & quidem in ijs linguis, quæ ferè solent esse necessarie. Huiusmodi sunt vernacula loci illius, vbi agitur, & latina. Illud autem Examen ei proponi debet, qui admitti cupit, antè, quàm Dominum ad communem cum alijs conuietum ingrediatur.

Et quidem impedimenta, quæ necessario excludunt, etiam, antè, quàm ad primam probationem admittantur, proponi debent.

C *Ut par est sollicitè cooperari motioni & vocationi diuinæ, curādo, vt augeatur in Societate numerus operariorū vinee Christi Domini nostri: ita diligenter cōsiderari oportet, ne quis admittatur, nisi qui donis illis Dei præditus sit, quæ hoc institutum ad ipsius gloriā exigit.*

Erit etiam scriptum alterum examen, quod contineat ea, quæ sexto quoque mense per bienniū probationis proponi debent: & aliud item perbreue, quo illi vtentur, qui cum ijs, qui ingredi volunt, colloquuntur; vt vtrunque id, quod expedit, intelligatur antè, quàm ad primam probationem quis admittatur. Idem officium etiã Examinatoris scriptum habere debent, & quod in eo continetur, exequi curent.

DE ADMITTENDIS
in Societatem. Cap. II.

IN vniuersum loquendo de ijs, qui admittendi sunt, quo pluribus Dei donis naturalibus & infusis præditi ad promouendum iuxta Societatis institutum, diuinū seruitium: & quo certioribus experimentis perspecti fuerint; eo magis idonei erunt, vt in eam admittantur.

Vt particulatim de his loquamur, qui in Coadiutores admittuntur ad res temporales, vel exteriores curandas (qui plures esse non debent, quàm qui necessarij sint ad subleuādum Societatem in ijs rebus,

DECLARATIO
In cap. II.

A **H** *Vius-*
modi
ferè sunt magnis
in domibus, Coqui
& dispen-

in quibus * occupari alij non possunt sine detrimento maioris boni) esse eos oportet, quod ad animam spectat, bonæ conscientiae, quietos, tractabiles, amatores virtutis ac perfectionis, propensos ad deuotionem, qui domesticis

¶ Dispensatoris occupationes, Emptoris, Ianitoris, Præfecti infirmorum, Lotoris, Præfecti horti, eleemosynarum Curatoris (ubi ex eleemosynis viuitur) atque id genus alię esse possent. Quia tamen pro maiori aut minori numero hominum, qui in Domibus vel Collegijs versantur, pro maiori etiam vel minori distractione in huiusmodi exercitijs magis vel minus necesse esset huiusmodi officiales ad hæc officia omnino deputari; eorum prudentiæ, qui reliquis præsumt, id committitur: modo hanc curam sibi impositam sciant, vt finis meminerint, qui ad huiusmodi homines in Societatem admittendos mouet. Is est necessitas, vt alij, qui in vinea Christi Domini nostri laborant, vel litteris dant operam, vt postmodum in ea laborent, subleuentur: quò se in rebus ad maius Dei ac Domini nostri obsequium pertinentibus exercent.

B domesticis & externis ædificationi sint, * qui sorte Marthæ in Societate contēti, & ad eius institutum bene affecti, eam iuuare ad Dei gloriam exoptent.

3 Quod ad externa attinet; honesta specie, sanitate, ætate, & viribus ad labores corporis qui in Societate se offerunt, sufferendos præditi esse deberent; & qui

adus; nisi aptus ad progressum in litteris faciendū, quantum opus esset, videretur.

B ¶ Qui sic dispositus cerneretur, vt videretur diu in externis ministerijs non esse conquieturus, eò, q̄ ad studia, vel ad sacerdotium affectus cognoscetur, non esset in Coadiutorem temporalem admittendus.

habere,

habere, vel certè habituri esse aliquando talentum aliquod, ad eam iuuandam viderentur.

Admittere homines difficili admodum ingenio, vel inutiles Congregationi, licet ipsismet non inutile foret, admitti; considerantes tamen instituti nostri finem, ac procedendi modum, persuademus nobis in Domino ad ipsius maius seruitium & laudem non expedire.

Qui ad hoc admitterentur, vt in rebus spiritualibus Societate iuuarent, considerando quid huiusmodi ministerium requirat, vt animæ proximorum iuuentur, sequentibus donis Dei ornari deberent.

Quod ad intellectum attinet, doctrina sana, vel aptitudine ad eam addiscendam, & in rebus agendis discretione, vel certè indole boni iudicij ad eam acquirendam.

Quod ad memoriam, aptitudine ad percipiendum, & fideliter percepta retinendum.

Quod ad voluntatē, vt vniuersæ virtutis & perfectionis spiritualis studiosi sint, quieti, constantes, strenui in ijs, quæ ad diuinū seruitiū aggrediuntur; quiq̃ue zelum habeant salutis animarum, & ea de causa ad nostrum institutum (quod ad illas iuandas & disponendas ad vltimi sui finis de manu Dei Creatoris nostri ac Domini, consecutionem, rectè tendit) sint affecti.

In exterioribus exoptanda est sermonis gratia; ad agendum cum proximis pernecessaria.

Species honesta, quæ ædificationi esse solet, ijs, quibus

quibus cum agitur.

11 Bona valetudo, ac vires, quibus ferre possit instituti nostri labores.

12 Ætas, quæ ad ea, que dicta sunt, conueniat, quæ quidem, vt admittantur ad Probationem, excedere debet decimumquartum annum; vt ad professionem verò, vigesimumquintum.

13 Dona externa, nobilitatis, diuitiarum, bonæ famæ, & similia vt non satis sunt, si desint alia; ita, cum alia suppetent, hæc non erunt necessaria: quatenus tamen ad ædificationem faciunt, reddunt magis idoneos, vt admittantur, qui sine ipsis alioqui essent idonei propter dotes alias prædictas; in quibus quo magis præcelluerit qui admitti cupit, eo magis erit ad hanc Societatem aptus ad Dñi Dei nostri gloriam; * quo verò minus excelluerit, eo minus erit idoneus.

Quæ tamen mensura omnibus in rebus teneri debeat, vnctio sancta diuinæ Sapientiæ eos docebit, qui id curæ ad eius obsequium ac laudē vberiores susceperunt.

C ¶ Quamuis aliquis vndecumq; idoneus ad Societatem omnibus his præditus esse debe

DE IIS, at: si tamē in ali-

quo quid eorum desideraretur, verbū gratia, vires corporis, vel ætas ad professionem, vel quid simile; & in Domino iudicaretur alijs Dei donis quod ea ex parte deest, compensari; omnibusque perpensis ad Dei obsequium fore, & ad Societati propositum sinem conuenire, vt admitteretur: dispensare cum eo Præpositus Generalis poterit

lis poterit, vel etiam alij; quatenus eis communicata ab ipso facultas se extendet.

DE IIS, QUÆ IMPEDIUNT,
ne quis in Societatem admittatur.
Cap. III.

QUAMVIS Charitas & zelus animarum, in quo se Societas hæc exercet iuxta instituti sui finem, omnia hominum genera complectatur, ut eorum seruiat spirituali utilitati, ac ad beatitudinē consequendam in Domino iuuet; ut tamen in Societatis ipsius corpus admittat, amplecti non debet, ut dictum est, nisi quos iudicabit ad propositum Societati finem vtilēs fore.

Ex impedimentis ad admissionem nonnulla, eos qui vellēt ingredi, omnino excludunt: quia rationes efficaces nos ad id in Domino mouent. Ea verò huiusmodi sunt.

DECLARATIO
In cap. III.

A **Q**UAMVIS
per publicam sententiam quis con-

demnatus non fuerit; si tamen error eius publicus extitisset, ac vehemēter suspectus esset, & quòd in iudicio conueniri posset, timeretur; admitti non debet. Verùm hoc

Aliquando à gremio sanctæ Ecclesiæ abscessisse, Fidem abnegando inter infideles, uel incidendo in errores contra eam, in quibus * reprobatus fuerit per publicam sententiam: vel se * more

hoc

B * more Schismaticorum ab Ec-
clesiæ unitate seiunxisse.
C * Perpetrasse homicidium:
D vel * esse propter enormia pec-
4 cata infamem.

hoc iudicium Præ-
posito Generali re-
linquetur.

B ¶ Quod ad
schisma attinet;
qui in terris Schi-

* Assump-
smaticorum nasceretur, ita, vt schisma generale pecca-
tum esset patriæ, & non solum particulare ipsius; non
esset hic talem ob causam inter eos numerandus, qui à
Societate excluduntur: (Et tantundem dictum sit de ijs,
qui in terris hereticorum nascerentur:) Sed ille potius
excludi intelligatur, qui esset infamis excommunicatus,
contempta auctoritate & providentia nostræ sanctæ ma-
tris Ecclesiæ, ita, vt hæresis, vel schisma peccatum
sit particulare personæ, & non generale nationis, aut
patriæ.

C ¶ Quod ad homicidij impedimentum attinet, nulla
(vt nec in alijs) declaratio adhibetur. Num autem sit ho-
micidium, nec ne, si dubitaretur, discernant Præpositi
Generales; nec se faciles in huiusmodi dubijs exhibeant.
Qui cum deliberatione homicidium perpetrari iussisset,
si effectus est consecutus, quamuis manu sua non occide-
rit, inter homicidas erit existimandus.

D ¶ Infamia propter enormia peccata ibi impedimen-
tum esse intelligitur, vbi, qui sic peccavit, infamiam
contraxisset. Si procul esset ab eo loco, tamque seriò re-
sipuisset, vt de eo nihil timendum videretur; posset in
Domino admitti. Qualia verò sint, vel non sint huius-
modi enormia peccata, iudicet Præpositus Generalis.

E ¶ Non

E ¶ Non solum si professionē emisisset, sed si vel unum diem habitum religionis gestasset; admitti propter rationes in Examine dictas non potest. Intelligendum est autem, quod habitum eo animo,

ut sit religiosus, non propter aliam causam, quæ posset accidere, induisset.

F ¶ Quando hoc vinculum solutum esset, quod à Domino, vel à coniuge facultas concederetur, observatis alijs circumstantijs, quæ iuxta sanam doctrinā, & usum sanctæ Ecclesiæ solent observari, impedimentum esse desinet.

G ¶ In omnibus his impedimentis expedit, ut nec Generalis Præpositus, nec Societas uniuersa dispensare possit; quandoquidem in uniuersum ita Societati conuenit, ut in huiusmodi non dispensetur. Sed si cerneretur aliquod ex his impedimentis in homine, qui talibus Dei donis ornatus esset, ut pro certo haberetur, Societatem ad Dei & Domini nostri obsequium eius opera admodum iuuari posse, si ille summo Pontifici, vel eius Nuncio, vel summo Pænitentiario supplicaret sibi concedi, ut in Societatem non obstantibus Constitutionibus admitti posset, Præpo-

* Assumpsisse Religionis habitum: vel Eremitam cum vestitu monachali fuisse.

* Matrimonij vinculo, vel feruitutis legitimæ ligatum esse.

* Capitis infirmitatem pati, unde accidat obscurari, & parū sanum esse iudicium; vel si notabilem habeat ad illud dispositionem; ut in Examine fufius tractatur.

§ Cætera

E

S

F

6

G

7

- 8 Cætera impedimenta quam-
 H uis singula * à Societate non ex-
 cludant, reddunt tamen minus
 idoneum eum, qui admitti exo-
 prat; & posset tanti momenti
 esse defectus; vt è seruitio Dei
 non esset futurum, cum eo quæ-
 quam admitti.
- 9 Impedimenta autem hæc se-
 cundaria, de quibus modò est
 sermo, huiusmodi sunt. Quod
 ad interiora attinet, passionēs
 vel affectus, qui domari nō pos-
 se videantur; vel peccatorum ha-
 bitus, de quibus non magna e-
 mendatio speretur.
- 10 Intentio minus recta, quàm
 par esset ad Religionis ingressū;
 vt quæ cū humano aliquo fine
 sit admixta.
- 11 Incōstantia, vel remissio animi
 notabilis, ex qua qui de ingressū
 agit, parū utilis futurus credatur
 ad Societatis munera obeunda.
- 12 Indiscretæ deuotiones, quæ
 in
 eius, qui admittendi facultatem habet, relinquitur.
 Et eiusdem erit, in huiusmodi casibus dispensare, habita
 nihilominus ratione iudicij Superioris, ad quem refe-
 rendum

set, Preposito e-
 ius Generali nō re-
 repugnāte; posset
 idem Prepositus
 consensum ad eum
 admittendum præ-
 stare: dum tamen
 ostiū non multis,
 immo nulli, qui ra-
 ris (vt dictū est)
 dotibus non sit præ-
 ditus, aperiatur.

H ¶ Quoduis
 ex his secundarijs
 impedimentis ex-
 se satis esse posset,
 ne quismittere-
 tur. Sed quia acci-
 dere posset, aliquē
 huiusmodi defectū
 alijs præclaris Dei
 donis compensari,
 ac in Domino tole-
 randum esse iudi-
 caretur; id discer-
 nendum prudentiæ

in causa esse solent, vt aliquis in illusiones, & non exigui momenti errores incidat.

Litterarum ignorantia; vel ingenij, aut memoria ad eas addiscendas, vel linguæ ad explicandum defectus, in illis, qui præferunt intentionem vel desiderium vltius progrediendi, quàm solent Coadiutores temporales. 13

Iudicij defectus, vel notabilis in proprio sensu obduratio; quæ omnibus Congregationibus multum solet faceffere negotij. 14

rendum erit quid quid difficultatem ingereret, & q statuerit, faciendum est. In exteriori homine, defectus in integritate corporis, morbus, debilitas, vel * notabilis deformitas. 15

* Ætas valde tenera, vel plus

I ¶ Animaduertendū est, eos,

fatis prouecta. K

* Æs alienum

qui deformitates vel defectus insignes habent, vt gibbos vel alia quæpiam monstruosa, siue sic nati fuerint, siue ex aliqua externa causa, vt percussione & similibus id acciderit, ad Societatem nostram non esse idoneos; partim quòd res huiusmodi ad sacerdotium obstare solent, partim quòd ad proximorum edificationem, quibus cum ex instituti nostri ratione versamur, minime iuant; nisi, vt superius dictum est, alijs eximijs virtutibus ac donis Dei compensarentur, cum quibus huiusmodi defectus corporis potius ad augmentum, quàm ad diminutionem edificationis facturi viderentur.

K ¶ Quod ad etatem attinet 14 annis minorem, vt quis ad

quis ad probationem; aut 25, vt ad professionem admittatur, si in quibusdam peculiaribus de causis anteuertendum esse id tempus ad finem maioris diuini seruitij nobis præfixum videretur, penes Præpositum Generalem facultas erit prudenter ac circumspectè dispensandi: Et idem, cum prouectior ætas fuerit, considerabit, an expediat, nec ne, ad vniuersale bonum huiusmodi defectum tolerari.

L * Æs alienum; vel ciuiles obligationes.

16 Quo huiusmodi defectibus quis magis est obnoxius, eo minus est idoneus, vt Deo Domino nostro in hac Societate ad animarum auxilium seruiat: & qui facultatem habet admittendi, videat, ne charitatis particularis affectus vniuersali noceat; quæ vt magis ad gloriam & honorem Christi Domini nostri facit, ita semper præferri debet.

L ¶ De ære alieno diligenter cōsideretur, ne inde offendiculi vel perturbationis occasio oriatur, præsertim in obligationibus ciuilibus, de quibus iura disponunt; præter rationem, quæ habenda est, ædificationis.

DE MODO ADMITTENDI.

Cap. IIII.

¶ Q VIA nobis in Domino valde persuademus, ad hoc, vt diuina & summa Maiestas ministerio huius minimæ Societatis vti dignetur, multum referre, vt qui ad eam admittuntur, non solum

B ij diu proben-

diu probentur antequàm in eius corpus cooptentur, verum etiam vt valde noti sint, antequàm ad probationem eam admittantur, quæ fit in cõmuni

DECLARATIO

In Cap. 1111.

A **C** **V** **M** **d**
omus primæ probationis distincta, & coniuncta nostræ habitationi esse non possent; curandū est, vt in nostris Domibus aliqua habitatio separata ad id designetur, vt, qui admittuntur, minorem habeant occasionem conuersandi, cū alijs, qui non fuerint à Superiore deputati.

iuti, vt alibi Deo ac Domino nostro seruire curent, statim dimitti poterunt.

Quòd si res non esset Societati tam clara, quàm oporteret; postquàm qui admitti cupit, voluntatē suam

conuictu cum domesticis: expedit * habitationem aliquam nostræ communi coniunctam designari, vbi, qui ad Probationem admittuntur, hospitem more duodecim dies, vel vsque ad viginati, & amplius, prout Superiori videbitur, diuersentur; vt id temporis de ijs, quæ pertinet ad Societatem, illi certiores reddantur; & Societas eosdem plenius in Domino nostro cognoscat.

In hanc domum, quæ primæ Probationis dicitur, facilius admitti possunt, qui id optant; si clarè ad Dei & Domini nostri IESU Christi obsequium idonei in hac Societate esse videntur; & contrà, qui clarè nõ esse tales cernerentur, cõsilio (& si quid aliud charitas suggerit) ad-

A

2

3

suam proposuerit, & de primis impedimentis de-
center interrogatus fuerit, & summam nostri insti-
tuti, probationesque ac difficultates, quæ in eo
sunt, intellexerit; quãuis efficaciter desiderare vi-
deatur in Societatem admitti, vt

B in ea viuat & moriatur * (quod
quidẽ si deesset, vt plurimũ ne-
mo ad primã Probationẽ admit-
C ti deberet) * responsum tamẽ,
ac sententia vltima aliquandiu
differatur; vt eo tẽpore res me-
lius considerari, & Deo com-
mendari

B ¶ Si aliquis
ob causas rationẽ
consonas in Domũ
reciperetur, qui nõ
dũ obsequio diuino
in hac Societate se
dedicare omnino
stutisset, perinde

vt hospes, & non ad primam vel secundam probationem
admittetur. Sed ea in re vltra triduum, qui alijs præest,
non facilẽ se exhibeat; nec sine facultate Præpositi Ge-
neralis, vel certè Prouincialis id faciet; & difficilius,
vbi Nouitij fuerint, quàm vbi non fuerint, ea facultas
concedi poterit.

¶ **C** Vt responsum & deliberatio vltima aliquandiu
differatur, & diligentia ad id, vt perspectior ille sit, ad-
hibeatur, in vniuersum quidem obseruari debet. Ali-
quando tamen peculiare ob causas (vt si quis videretur
raris dotibus ornatus, & in periculo versari, ne per di-
lationem à proposito suo dimoueri, vel certe valde solli-
citari posset) compendio maiori, qua conuenit, diligen-
tia adhibita, in Domum primæ probationis esset admit-
tendus, vel post examinationem ad alia Societatis loca
transmittendus.

B iij **D** ¶ Diligentia

D ¶ *Diligentia ad eos, qui ingredi volunt, magis cognoscendos adhibenda hæc est; ut compendio quodam Examinis, an aliquo ex primis impedimētis, vel etiam ex secundarijs, quæ tertio capite attinguntur (cuiusmodi est bonæ valetudinis, vel integritatis corporis defectus, ob ligationes ciuiles, vel eas alienū)*

teneantur, intelligatur. Conferet etiam, ut præter Examinatorem aliqui ex ijs, quos Superior designauerit, agant ac versentur cum eo, qui recipiendus sit, & intellecto etiam eius nomine, & eorum, quibus cognitus est, extra domum inquiri poterit cuiusmodi homo ille sit; si domi nulli fuerit satis notus.

Iuuabit etiam ad hoc ipsum, si frequenter ad confessionis sacramentum in Ecclesia nostra aliquandiu accesserit antè, quàm domum ingrediatur. Et si adhuc de eo dubitaretur; non parum conferet, si in spiritualibus exercitijs constituatur; ut ea claritas de eo habeatur, quæ ad gloriam Dei Domini nostri requiritur.

E ¶ *lis,*

D mendari possit, ac * diligentia conueniens adhiberi; ut magis cognoscatur, & ut de eius constantia periculum fiat. Quantū autem differri oporteat, & quæ diligentia sit adhibenda, prudenti considerationi illius, qui admitendi facultatem habet, relinquendum est; qui semper maius Dei obsequium spectabit.

Postquàm in Domino statuetur, quòd ad Probationem aliquem admitti cōueniat; solitis vestimentis indutus, aut pro cuiusque deuotione (nisi aliud

Superiori

) teneantur, intelligatur.

Superiori videbitur) ingredi poterit, & in prædicta Probationis Domo, seu in loco ad id destinato vt hospes constituetur; ac postridie, quo modo eo in loco se gerere debeat, ei declarabitur; ac nominatim, ne uerbo, aut scripto (nisi Superiori aliqua de causa non leuis momenti aliud videretur) cum externis, vel domesticis agat, præterquam cū ijs, qui ad id designati à Superiore fuerint. Quod fit, vt liberius secum & cum Deo perpendat vocationem suam, ac propositum diuinæ ac summæ Magistrati in hac Societate seruiendi.

§ Elapsis duobus aut tribus diebus post ingressum in Domum Probationis, examinari accuratius incipiat, prout in officio Examinatoris declaratur; & relinquatur ei scriptum Examē, vt solus id maturi-

E us cōsideret; postea eidē * ostendantur Diplomata Apostolica, ac Constitutiones, & Regule in Societate ac domo, quam ingreditur, obseruandæ; & qui literis operam dederunt, de singulis facultatibus, in quibus versati sunt, singulas prælegant lectiones, & id coram eis, qui à

E § Iis, qui litteras Apostolicas latinas nō intelligerent, satis esset earum summam (vt etiam Cōstitutionum, & Regularum) declarare: Ex qui-

Superiore
bus ea pars ostendenda unicuique intelligitur, quæ ei est obseruanda; ex qua summarium haberi potest, quod simul cum Examine unicuique relinquatur; vt per otium illud magis consideret.

Superiore ad eius talentum in doctrina, & proponendi modo cognoscendum sunt constituti.

Eodem hoc tempore primæ Probationis conscientiam suâ Superiori, vel ei, quem ipse delegauerit, aperiet (nisi id negotij cum Superioris consensu in aliud tempus differretur) & generaliter confitebitur (si nondum id fecisset) & illi quidem Confessario, qui à Superiore fuerit ad id destinatus. Et cum

F ¶ *Si scribere nesciunt; alius coram eis eorum nomine scribet.*

G ¶ *Præter dilationē admittendi ad primam probationē (qua uti cum ijs, qui alijs in locis Societatis fuerint, non esset æquum) reliqua ferè omnia in eisdem locum habēt: licet quò magis noti sunt, & firmi; minus necesse sit diligentiam adhibere ad eos cognoscendos & stabiliendos, qui ad probationem admittuntur.*

in libro ad id designato scriptum fuerit, & * manu eius subscriptum, quidquid domū tulit, & quod cōtentus sit obseruare omnia ei proposita; postremò post reconciliationē accepto sanctissimo Eucharistiæ Sacramento, ingreditur in Domum communis habitationis; vbi cum alijs uersari, & in secunda Probatione diutius exerceri solent Nouitij.

* Quod dictum est de ijs, qui tunc primùm ad Societatem admittuntur, bona ex parte cum illis obseruabitur, qui à studijs, aut alijs locis Societatis, ubi diligenter examinati non fuerint, ueniunt; Qui quidem non, ut

Professi,

Professi, vel Coadiutores formati, in corpus Societatis admissi sunt; ut quo maiori cum luce procedatur, eo quisque constantior in sua uocatione maneat; & ipsa etiam Societas melius discernat, an conueniat ad maiorem laudem & gloriam Dei & Domini nostri illum apud se retinere.

SECUNDA PARS

QUÆ AD EOS DIMIT-

TENDOS PERTINET, QUI

admissi parum apti in probatione ad Societatem inuenirentur.

Qui dimitti possint, &

per quos.

Cap. I.

I TAVTEM ad propositum huic Societati finem diuini obsequij, & auxiliij animarum conuenit conseruari, & numero augeri operarios idoneos ac utiles ad hoc opus promouendum; ita dimitti eos oportet, qui tales non fuerint inuenti; & successu temporis deprehendantur, uel quod hæc non sit eorum uocatio, uel quod ad commune bonum Societatis non conueniat, ut in ea maneant. Sed tamen ut non
faciles